

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2012

948/2012

Laki

kasvinterveyden suojelemisesta annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2012

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan kasvinterveyden suojelemisesta annetun lain (702/2003) 3 §:n 12 kohta, 14 a ja 30 § sekä 30 a §:n 2 momentti,
sellaisina kuin ne ovat, 3 §:n 12 kohta, 14 a § ja 30 a §:n 2 momentti laissa 384/2008 sekä 30 § osaksi laeissa 384/2008 ja 1492/2009, sekä
lisätään 3 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 384/2008, uusi 13 kohta, lakiin uusi 8 a § ja 2 a luku sekä 11 §:ään, sellaisena kuin se on laeissa 384/2008 ja 1492/2009, uusi 4 momentti, jolloin nykyinen 4 momentti siirtyy 5 momentiksi, seuraavasti:

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

12) *tavaraerällä* lähetykseen kuuluvaa yhden hyödykkeen tiettyä yksikkömäärää, joka voidaan tunnistaa koostumuksensa tasalaatuisuuden ja alkuperänsä perusteella;

13) *biologisessa torjunnassa ja pölytyksessä käytettävällä makroeliöllä* selkärangattomia eläimiä.

8 a §

Huolellisuusvelvollisuus

Toimijan on noudatettava kaikessa toiminnassaan olosuhteiden edellyttämää huolellisuutta, jotta kasveista, kasvituotteista, muista tavaroista tai biologisessa torjunnassa tai pölytyksessä käytettävistä makroeliöistä ei aiheudu vaaraa kasvinterveydelle.

2 a luku

Biologisessa torjunnassa ja pölytyksessä käytettävät makroeliöt

9 a §

Markkinointi, käyttö ja maahantuonti

Biologisessa torjunnassa tai pölytyksessä käytettävää makroeliötä saa markkinoida, käyttää ja tuoda maahan vain, jos se on alkuperäinen laji tai Euroopan ja välimerenmaiden kasvinsuojelujärjestön standardiin PM 6/3 hyväksytty taikka jos Elintarviketurvallisuusvirasto on myöntänyt sen käytölle luvan. Elintarviketurvallisuusvirasto pitää tiedostoa biologisessa torjunnassa ja pölytyksessä käytettävistä makroeliöistä ja niiden käyttökohteista Suomessa.

Toimijan on ilmoitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle 1 momentissa tarkoitettusta alkuperäisestä lajista sekä Euroopan ja välimerenmaiden kasvinsuojelujärjestön standardiin

hyväksytystä makroeliöstä viimeistään kaksi viikkoa ennen kuin sitä ensimmäistä kertaa markkinoidaan, käytetään tai maahantuodaan.

Toimijan on haettava Elintarviketurvallisuusvirastolta lupa muun kuin 2 momentissa tarkoitetun makroeliön käyttöön kolme kuukautta ennen kuin sitä ensimmäistä kertaa markkinoidaan, käytetään tai maahantuodaan. Luvan myöntämisen edellytyksenä on, että makroeliö ei aiheuta uhkaa kasvinterveydelle. Elintarviketurvallisuusvirasto voi määrätä luvassa käyttöaluetta koskevia rajoituksia ja asettaa muitakin ehtoja sen varmistamiseksi, että makroeliötä käytetään luvan mukaiseen tarkoitukseen.

Toimijan on viipymättä ilmoitettava Elintarviketurvallisuusvirastolle sellaisista toimintansa olennaisista muutoksista, joilla voi olla vaikutusta 3 momentissa tarkoitetun luvan edellytysten täyttymiseen.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen sisällöstä sekä 3 momentissa tarkoitetun luvan hakemismenettelystä ja lupahakemuksen sisällöstä.

9 b §

Käyttörajoitukset ja luvan peruuttaminen

Toimijan on keskeytettävä biologisessa torjunnassa tai pölytyksessä käytettävän makroeliön markkinointi, käyttö ja maahantuonti, jos ilmenee tai on aiheutta epäillä, että eliö aiheuttaa kasvinterveydelle uhkaa, jota ei ole voitu ennakoida 9 a §:n 2 momentissa tarkoitettua ilmoitusta tehtäessä tai mainitun pykälän 3 momentissa tarkoitettua lupaa myönnettyä. Toimijan on ilmoitettava asiasta viipymättä Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi peruuttaa makroeliön hyväksymistä koskevan luvan kokonaan tai osittain, jos uhkaa kasvinterveydelle ei voida muulla tavoin estää. Lupa voidaan lisäksi peruuttaa, jos tässä laissa säädettyjä tai luvassa asetettuja ehtoja tai rajoituksia ei noudateta. Lupa voidaan peruuttaa myös määrääjäksi.

Elintarviketurvallisuusvirasto voi kieltää uhkaa kasvinterveydelle aiheuttavan makroeliön markkinoinnin, käytön ja maahantuonin.

11 §

Kasvintuhoojien torjunta

Elintarviketurvallisuusvirasto tai elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus voi Elintarviketurvallisuusviraston kustannuksella tehdä 1 momentissa tarkoitettuja kiireellisiä ja vähäisiä toimenpiteitä, jos toimenpiteen tekemättä jättäminen vaarantaisi kasvinterveyden.

14 a §

Suomen metsäkeskuksen tehtävät

Elintarviketurvallisuusvirasto voi käyttää Suomen metsäkeskuksen julkisen palvelun yksikköä apunaan 11 §:ssä tarkoitetun torjuntapäätöksen valmistelussa ja täytäntöönpanossa sekä 30 a §:ssä tarkoitetun korvauspäätöksen valmistelussa, jos torjunnan kohteena on Suomessa ennen esiintymätön kasvintuhooja, joka voi aiheuttaa välitöntä tai välillistä vahinkoa metsässä kasvaville puille.

30 §

Kasvintuhoojan torjuntapäätöksestä aiheutuvien kustannusten korvaaminen

Elintarviketurvallisuusvirasto voi päättää, että kasvintuhoojan hävittämiseksi annetun 11 §:ssä tarkoitetun torjuntapäätöksen täytäntöönpanosta aiheutuneet välittömät ja välttämättömät kustannukset korvataan toimijalle valtion varoista kokonaan tai osittain, jos kasvintuotannolle aiheutuneet vahingot ovat poikkeuksellisen suuret. Korvauksen maksamisen edellytyksenä on, että toimijalle on aiheutunut hävittämistoimenpiteistä huomattavia kustannuksia, joilla on toimijan elinkeinolle kohtuuttoman suuri merkitys tai joiden korvaaminen on toimijan elinkeinon jatkamisen kannalta tarpeellista. Korvausta voidaan maksaa vain siltä osin kuin toimijalle ei makseta korvausta vakuutuksesta tai rahastosta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä 1 momentissa tarkoitettujen kustannusten ja vahinkojen arvioinnista ja laskennasta.

Korvausta on haettava Elintarviketurvallisuusvirastolle osoitetulla hakemuksella kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun hakija sai tiedon kustannusten syntymisestä tai vahingon ilmenemisestä. Hakemus on toimitettava asianomaiseen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukseen ja siihen on liitettävä riittävä selvitys kustannuksista ja vahingoista. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus antaa lausunnon sen tekemään torjuntapäätökseen liittyvästä korvaushakemuksesta Elintarviketurvallisuusvirastolle.

Jos kustannuksia tai vahinkoja on korvattu perusteettomasti, on Elintarviketurvallisuusviraston määrättävä liikaa saatu määrä palautettavaksi. Palautettavasta määrästä peritään korkolain (633/1982) 3 §:n 2 momentin mukainen vuotuinen korko sen kuukauden alusta, jona korvaus on maksettu. Jos palautettavaa määrää ei makseta viimeistään Elintarviketurvallisuusviraston asettamana eräpäivänä, sille on maksettava vuotuista viivästyskorkoa korkolain 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun korkokannan mukaan. Jos palautettava määrä on vähäinen taikka jos palauttamista tai koron perimistä on pidettävä

kohtuuttomana palautusvelvollisen taloudelliseen asemaan ja olosuhteisiin nähden, voidaan palautusvelvollinen vapauttaa osittain tai kokonaan korvauksen palauttamisesta tai koron maksamisesta.

30 a §

Metsään kohdistuvasta hävitettävän kasvintuhoojan torjuntapäätöksestä aiheutuvien kustannusten ja vahinkojen korvaaminen

Korvauksen maksamisesta päättää Elintarviketurvallisuusvirasto. Korvaukseen sovelletaan, mitä 30 §:n 3 ja 4 momentissa säädetään, kuitenkin niin, että korvaushakemus toimitetaan Elintarviketurvallisuusvirastoon.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2013. Lain 30 § ja 30 a §:n 2 momentti tulevat kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammikuuta 2014.

Korvaushakemukseen, joka on tullut viireille ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Helsingissä 21 päivänä joulukuuta 2012

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*